

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/8976.**

Benyújtás dátuma: **2020-01-30 12:03**

Parlex azonosító: **MRT5P5FM0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Gyurcsány Ferenc (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Önök szerint mire jó az e-recept?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Anna lányomnál kezdődő tüdőgyulladást diagnosztizáltak. Az orvos megkapta a laborvizsgálatok eredményét, ennek alapján antibiotikumot rendelt neki, természetesen e-recepten. Lányom lázasan feküdt, így hát fölszereltem magam az ő TAJ-számával, személyi igazolványának másolatával, és elmentem kiváltani a gyógyszert.

A patikában azonban, amikor a szokásos sorállás után sorra kerülök, jön a meglepetés. Hiába a személyi igazolvány másolata, hiába a TAJ-szám, hiába a név egyezése, ami legalábbis valószínűsíti, hogy a lányomról vagy más közeli hozzátartozómról van szó, a patikus fölvilágosít, hogy a gyógyszer csakis személyesen vehető át, még meghatalmazással sem. Akkor is, ha a beteg lázas, akkor is, ha magatehetetlen.

A gyógyszerészen látszik, hogy sajnálja a dolgot, szívesen segítene, de nem tud, a szabály az szabály. Hazamegyek dolgom végezetlen, Anna magas láza ellenére fölöltözik, beül a fiam mellé az autóba és elmegy személyesen átvenni a gyógyszert.

Miniszter úr! Immár 25-30 éve, hogy a patikákban hosszú sorokat kellett végigállni, a pultoknál pedig ki volt írva: „Elnézést a várakozásért, számítógéppel dolgozunk!” Ez már akkor is megmosolyogtató volt, hiszen a számítógép a munka egyszerűsítésére, felgyorsítására szolgál, de hát az az időszak Magyarországon a személyi számítógépek hőkora volt. Azt gondolná az ember, hogy ma már a digitális megoldások megkönnyítik az életet, ám a bürokrácia mindig ki tud találni olyan eljárást, ami a technikai fejlődés előnyeit semmivé teszi, esetleg hátrányunkra is fordítja. Nos, itt éppen ez a helyzet. Az e-recept célja egyebek között az is, hogy a betegnek ne kelljen fölöslegesen elmennie az orvoshoz; ha az orvos már tudja, milyen gyógyszert kell fölírnia,

megtehesse ezt személyes találkozás nélkül is. Érthetetlen, miért kell ezt az előnyét tönkretenni azzal, hogy a beteget arra kényszerítik: az orvos helyett a gyógyszertárba menjen el fölöslegesen.

Kérdezem tehát miniszter urat:

Hagyományos, papíralapú receptre bárkinek, bármilyen gyógyszerét kiválthatom, közeli hozzátartozómét, a barátomét, de akár a szomszéd néniét is, ha megkér rá. Még csak a visszaélés ellen sem védekeznek, akár egy elvesztett receptet is kiválthat bárki, aki megtalálja; nem kell hozzá se meghatalmazás, se TAJ-szám, se a beteg, és ritka kivételektől eltekintve a kiváltó személyi igazolványa sem. Mi indokolja, hogy az e-recept kiváltásához ezeket a biztonsági intézkedéseket sem tartották elegendőeknek?

Mi a célja ennek a mesterségesen felhasználóellenessé tett rendszernek?

Nem konzultálhattak volna informatikusokkal is arról, hogyan lehet ezt a célt anélkül elérni, hogy a szabályozás a rendszer előnyeit tönkre vágna?

Tervezik-e, hogy változtatnak ezen a merőben életszerűtlen szabályozáson?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2020. január 30.

Tisztelettel:

Gyurcsány Ferenc

Demokratikus Koalíció